

# Finansklagenemnda Skade

## Avgjørelse FinKN-2019-343

3.5.2019

**AIG Europe Limited NUF**

### Ansvar

Advokatansvar – uaktsom veiledning om/oppgivelse av reklamasjonsinnsigelse?

Klager mottok reklamasjon fra kjøper etter å ha solgt sine aksjer i et anleggsfirma. Klager engasjerte sikrede som advokat i saken. Etter å ha gjennomført et møte med klager, skrev sikrede et brev som klager leste gjennom, signerte og sendte til kjøper. Klager ble senere dømt til å betale kr 1,6 millioner til kjøper, da det aktuelle brevet ble ansett å inneholde et bindende løfte om betaling av et slik beløp. Klager fremmet etter dette krav om erstatning mot sikredes ansvarsforsikring for uaktsom rådgivning, og anførte at han ikke hadde blitt informert om at kjøper hadde reklamert for sent. Ansvarsselskapet avviste ansvar, og anførte at brevet ble utformet etter ønske fra klager, og at det uansett ikke forelå årsakssammenheng mellom det anførte tapet og sikredes rådgivning. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 2 918 222

---

### Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning mot sikredes ansvarsforsikring for uaktsom utførelse av advokatoppdrag.

Sikredes ansvarsforsikring har følgende dekning:

#### 4.2 Hva forsikringen omfatter

Forsikringen omfatter sikredes rettslige erstatningsansvar i egenskap av advokat eller advokatfullmektig, herunder sivile erstatningskrav i straffesak knyttet til arbeid for klient.

Hvor hele eller deler av kravet med sannsynlighet omfattes av forsikringen, og hvor kravet overstiger egenandelen, omfatter forsikringen også kostnader som pådras ved behandlingen av kravet, jf. pkt. 9.

Klager overdro 8.10.14 alle sine aksjer i anleggsfirmaet JRA AS til holdingselskapet MH AS som kjøper.

I ettertid oppdaget kjøper flere feil i grunnlagsdokumentene som begge parter hadde lagt vekt på ved overdragelsen. Kjøper reklamerte i to omganger i 2015. Første reklamasjon kom 20.5.15 og gjaldt balanseføring av eiendeler som selskapet ikke eide. Deretter ble det reklamert på flere forhold 17.12.15, herunder at omløpsmidler var summert dobbelt i et utkast for verdifastsettelse. Verdifastsettelsesdokumentet var utarbeidet av regnskapsfirmaet RH. Kjøper krevde prinsipalt heving og subsidiært prisavslag/erstatning.

Etter å ha mottatt den siste reklamasjonen fra kjøper, engasjerte klager sikrede for juridisk bistand. Det ble gjennomført et møte 26.1.16 hvor klager, sikrede og regnskapsfører deltok. I forkant av møtet utarbeidet regnskapsfører et notat, hvor det blant annet sto følgende om feilen knyttet til summeringen av omløpsmidlene:

Regnefeil på kr 1 603 089. Omløpsmidler tatt med to ganger. Det er feil i regnearket som regnskapsfører satte opp, ikke i balansen i regnskapet. Dette er ikke oppdaget av hverken regnskapsfører, kjøper eller selger. Har påvirket forhandlingsgrunnlaget.

Klager svarte på reklamasjonen fra kjøper i et brev datert 31.1.16. I brevet, som er signert av klager i eget navn men skal være skrevet av sikrede, står det blant annet følgende:

Det følger av også min egen forståelse av avtalen at kjøper har krav på å få refundert kr. 1.603.089,-. Som påpekt av kjøper er dette beløpet utslag av en ren feil fra regnskapsførers side og kan følgelig heller ikke betraktes som en del av mitt angivelige mislighold.

De andre forholdene kjøper hadde tatt opp i sine reklamasjoner ble i hovedsak avvist.

Sikrede sendte 3.2.16 et brev til regnskapsfører hvor det på klagers vegne ble fremmet krav om erstatning tilsvarende regnefeilen på kr 1 603 089.

Anleggsfirmaet gikk konkurs i juni 2016. I forbindelse med at han mottok konkursvarselet, sendte klager 14.6.16 en e-post til sikrede og ba om en tilbakemelding på blant annet:

1. De 1,6 mill er mellom ... (JM) og ... (MH AS)
2. Saken er ikke så klar at vi kan utbetale 1.6 mill slik den står.

Sikrede svarte på e-post 27.6.16 blant annet følgende:

Det kan nok diskuteres om ikke beløpet ca. kr. 1,6 mill ikke når som helst kan kreves tilbakebetalt av ... (MH AS).

Klager og kjøper ble ikke enige, og kjøper brakte saken inn for retten. Klager hadde på dette tidspunktet fått ny advokat.

Tingretten i Valdres avsa dom 17.7.17. Retten fant at tilbudet som klager fremsatte om betaling av kr 1 603 089 i brevet av 31.1.16 måtte anses som et enkeltstående tilbud, og også et bindende løfte om betaling av denne summen til kjøper. Det ble vist til at klager leste gjennom brevet som sikrede hadde skrevet før han signerte og sendte det, og at han derfor måtte anses for å stå inne for innholdet i brevet. Tingretten la videre til grunn at betalingsløftet også omfattet påført økonomisk tap i forbindelse med summeringsfeilen, herunder faktiske tap som hadde påløpt i forbindelse med banklån, til sammen kr 114 506 med tillegg av renter. Tingrettens vurdering av de øvrige krav var at det med ett unntak var reklamert for sent. Den feilen som var reklamert i tide, hadde ikke påført klager noe økonomisk tap. Klager ble etter dette dømt til å betale til sammen kr 1 717 595 i erstatning til kjøper, med tillegg av forsinkelsesrente fra nærmere bestemte datoer. Sakskostnader ble ikke tilkjent.

Klagers nye advokat rettet krav om erstatning mot sikrede i brev av 24.7.17. Kravet var begrunnet med at sikrede hadde utvist erstatningsbetingende uaktsomhet i sin rådgivning til klager. Det ble vist til at sikrede hadde unnlatt å påpeke overfor klager at kravet fra kjøper antagelig var tapt som følge av for sen reklamasjon, og at han hadde forfattet brevet som ifølge tingrettens dom utgjorde en bindende erkjennelse av kravet. Erstatningskravet utgjorde kr 2 009 223, og omfattet domsbeløpet, sakskostnadene til ny advokat og salæret til sikrede.

Sikrede tok etter dette kontakt med sitt ansvarsforsikringsselskap. Selskapet avsto klagers krav om erstatning i e-post av 12.9.17 under henvisning til at det ikke var sannsynliggjort ansvarsgrunnlag, årsakssammenheng eller økonomisk tap. Når det gjaldt ansvarsgrunnlag, viste selskapet til at sikrede var klar på at reklamasjonsspørsmålet var blitt vurdert opp mot samtlige krav som kjøper fremmet ved sine reklamasjoner, og at brevet av 31.1.16 ble utformet på bakgrunn av klagers klare oppfatning at feilen knyttet til omløpsmidlene skulle rettes opp.

Etter anke fra klager avsa Eidsivating lagmannsrett dom 18.7.18. Spørsmålet om oversittelse av reklamasjonsfristen var ikke gjenstand for anke. Lagmannsretten kom i likhet med tingretten til at klager hadde fremsatt et bindende løfte om å betale kjøper et beløp på kr 1 603 089, og la for øvrig til grunn at kjøper på bakgrunn av garantibestemmelsene i aksjekjøpsavtalen var berettiget til erstatning også for påløpte bankkostnader. Klager ble videre dømt til å betale kjøpers sakskostnader for lagmannsretten.

Klagers nye advokat tok etter dette kontakt med ansvarsforsikringsselskapet, og ba om at erstatningskravet mot sikrede ble vurdert på nytt.

Selskapet foretok etter dette en ny vurdering, men fastholdt sitt standpunkt i e-post av 23.8.18.

**Klager** krever erstatning for tap på kr 2 918 222 som følge av sikredes brudd på profesjonsansvaret. Kravet omfatter domsbeløpet på kr 1 717 595, forsinkelsesrenter på kr 352 413, sakskostnader til nåværende advokat på kr 570 375, salæret til sikrede på kr 36 672 og sakskostnader til kjøpers advokat på kr 241 167.

Klager anfører at sikrede ikke har ivaretatt klagers interesser i tvisten som oppsto etter aksjesalget, og at han har opptrådt uaktsomt ved sin håndtering av saken. Det var uaktsomt av sikrede å ikke vurdere reklamasjonsspørsmålet opp mot kravet om "tilbakebetaling" av dobbelt oppførte omløpsmidler på kr 1,6 millioner. Klager ble aldri informert om at kravet mest sannsynlig var tapt som følge av for sen reklamasjon. Selv om sikrede skulle ha informert klager om reklamasjonsfristen, var det uansett uaktsomt av ham å utforme brevet som ga grunnlag for tilbakebetalingen. Sikrede tok ikke hensyn til at klager alltid har ment at kjøpesummen var riktig, uavhengig av feilen knyttet til omløpsmidlene, og skulle aldri ha utformet brevet som en uforbeholden oppgivelse av den mest åpenbare innsigelsen mot kravet, i alle fall ikke uten å sikre seg at regnskapsfører påtok seg ansvar. Sikrede skulle i alle tilfelle ha orientert klager om risikoen forbundet med å sende brevet slik det var utformet. Klager stolte på rådene han fikk fra sikrede, og antok at formuleringen skyldtes at regnskapsfirmaet hadde erkjent at det hadde gjort en feil.

Etter klagers syn foreligger det årsakssammenheng mellom den uaktsomme rådgivningen som er gitt og klagers økonomiske tap.

Klager mener også at saken er tilstrekkelig opplyst gjennom de redegjørelser og dokumentbevis som er fremlagt til at Finansklagenemnda kan ta stilling til spørsmålet om sikrede/selskapet er erstatningsansvarlig. Det er ikke nødvendig å belyse kommunikasjonen mellom partene for å avgjøre saken. Sikrede må anses for å ha opptrådt uaktsomt uavhengig av hva som ble diskutert i forkant av brevet 31.1.16. Det er advokatens oppgave å sørge for uttrykkelig og skriftlig bevis på at en vurdering av å oppgi en åpenbar reklamasjonsinnsigelse er foretatt i samråd med klienten.

**Selskapet** avviser ansvar og anfører at det ikke foreligger ansvarsbetingende rådgivning fra sikredes side. Reklamasjonsinnsigelsene ble diskutert med klager, og for sen reklamasjon er tatt opp i brevet av 31.1.16 som ble lest, godkjent og signert av klager. Ved starten av oppdraget i januar 2016 var det helt tydelig for sikrede at klager erkjente at han hadde fått for mye for selskapet sitt som følge av regnskapsførers feilsummering. Sikrede oppfattet at klagers fokus var å kreve regnskapsfører for dette beløpet. Dette var bakgrunnen for brevet som ble sendt.

Selskapet avviser også at det foreligger årsakssammenheng mellom sikredes evt. uaktsomhet og klagers økonomiske tap. Det er ikke sannsynlig at klager hadde vært i en annen posisjon dersom for sen reklamasjon hadde blitt påberopt i det aktuelle brevet.

Uansett mener selskapet at saken er lite egnet for skriftlig behandling i Finansklagenemnda. Det vesentlige i saken er forståelsen av møtet som klager hadde med sikrede ved starten av oppdraget, og dette krever partsforklaringer.

### **Finansklagenemnda Skades begrunnelse**

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig under sikredes ansvarsforsikring.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvoretter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevisspørsmål", jf. også FinKN-2017-408 og FinKN-2018-077.

Partene er uenige om kommunikasjonen mellom sikrede og klager før og etter brevet som klager sendte til kjøper 31.1.16. Denne kommunikasjonen er sentral for spørsmålet om ansvarsgrunnlag og bør belyses gjennom muntlige forklaringer fra klager, sikrede og eventuelt også regnskapsfører. Nemnda viser for øvrig til FinKN-2019-052, som gjaldt avvisning av en sak om advokatansvar.

Avgjørelsen er enstemmig.

### **Finansklagenemnda Skades konklusjon**

Saken avvises.

*Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Lars Enger Barnholdt (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).*